

Mooi Meegenomen

Norbertijnenparochie
Heikant/Quirijnstok

Hoe wordt het pastoraat in onze parochie georganiseerd?

Met het definitieve vertrek van pastor Arockia op vrijdag 6 augustus naar zijn vaderland India en het vertrek als parochiepastor van Thea van Blitterswijk enkele maanden geleden is er een geheel nieuwe situatie ontstaan.

De concrete norbertijnengemeenschap van twee norbertijnen en twee participanten (want Thea is wel heel nadrukkelijk participant gebleven) is daarmee uitgedund. Het zou voor de hand liggen dat zo'n lege plek ingevuld wordt door andere norbertijnen, maar die zijn jammer genoeg niet beschikbaar. De moeder-abdij van de Tilburgse Norbertijnen in Heeswijk kan die lege plek niet invullen en allerlei speurwerk in België en Duitsland heeft niets opgeleverd. Wel is het verheugend dat gemeld kan worden dat de twee participanten – Thea van Blitterswijk en Jan Claassen – versterking hebben gekregen. Eveline Sits-koorn is in de kring gekomen en zal aan het einde van dit jaar officieel als participant worden bevestigd. In het komende pastorale jaar zal zij – mede in het kader van haar studie – een tijdje verkennend meelopen in de parochie om daarna - als het allemaal bevalt - beroepsmatig deel uit te maken van het pastorale team. Op bladzijde 7 van deze Mooi Meegenomen stelt zij zichzelf alvast voor.

Naast ondersteuning van Eveline zal in de komende weken geprobeerd worden op deeltijdbasis een vacature in te laten vullen door een theologisch kwartiermaker. Aan hem of haar zal de speciale opdracht gegeven worden om vanuit het pastorale team een bijzonder project op te zetten met alle aandacht voor 30-50-jarigen, een grote groep mensen die in ieder geval op dit moment onvoldoende aangesproken wordt binnen en vanuit de geloofsgemeenschap. Het is ook de

bedoeling dat hiervoor extra financiële middelen gezocht worden, want de gewone exploitatie kan dit niet trekken.

Het diaconale werk zal vooral zichtbaar blijven in de samenwerking met het Ronde Tafelhuis. Thea van Blitterswijk heeft dan weliswaar afscheid genomen

van een directe verantwoordelijkheid binnen het pastorale team, ze blijft – zeker ook als lid van de norbertijnengemeenschap – sterk betrokken. En in dit verband mag zeker de naam van Sonja van de Dries niet onvermeld blijven. Zij ondersteunt binnen haar deeltijd dienstverband het pastorale team en het parochiebestuur.

Het is ook goed te melden dat met ingang van het nieuwe seizoen het parochiebestuur een nieuwe samenstelling krijgt: vice-voorzitter Geert Dollevoet en penningmeester Wil van Gils hebben twee volle termijnen uitgediend. Hun plaatsen zullen worden ingevuld door Rhea Bruggeman en Jörn

In dit nummer

Hoe wordt het pastoraat in onze parochie georganiseerd?	1
Opening pastorale jaar	1
Vacature: kwartiermaker gezocht	2
Pastorale: 'Wij, vol vertrouwen onderweg'	3
Afscheid	3
Eerste Communie	3
Beelden in de kerk VI	4
Joodse feestdagen: Jom Kipoer of Grote Verzoendag	5
Abdij van Averbode	5
Van de bestuurstafel	6
Wie zit daar ineens op het priesterkoor?	7
Heikant: een Wereldwijk	7
Overwegingen bij oktober Mariamaand	8
Gedachten bij de evangelielezingen in de maand september	9
Dankbaar samen verder op weg	10
Gratis je verkeerskennis opfrissen?	10
Kunst in andere kerken in Nederland	11
Alle registers open	12
Foto's/afbeeldingen	12
Colofon	12

Opening pastorale jaar

Op zondag 12 september zullen we om 10.30 uur samen de start maken om weer in gezamenlijkheid te vieren en op weg te gaan en blijven. Het nieuwe jaarthema mogen wij dan weer bekendmaken. Een nieuw jaar waarin wij vrij kunnen getuigen van ons geloof, een jaar waarin wij stralende mensen mogen zijn. Tot 12 september!

Scherrens. Veel dank voor de scheidende bestuursleden en van harte welkom aan hun opvolgers. Jan Claassen, Eveline Sitskoorn, Sonja van den Dries en de nieuw aan te trekken pastoraal werkende zullen samen het pastorale team vormen. Abt Denis Hendrickx zal als eindverantwoordelijke regelmatig met hen overleggen.

De weekendvieringen zullen ook enkele veranderingen ondergaan. De vieringen van 10.30 uur blijven – zoals we dat al jaren gewend zijn - de conventsvieringen van de Norbertijnen gemeenschap. Op de eerste en derde zondag zullen dat eucharistievieringen zijn. Op de tweede en de vierde woord en communievieringen. We zijn erg blij dat een drietal personen zich bereid hebben verklaard hieraan mee te werken: Ine Bertens, Jan Joosten en Arthur van Tongeren: geen onbekende gezichten binnen de norbertijner geloofsgemeenschap. En als er een vijfde zondag in de maand valt zal dat ook een woord en communieviering zijn. Voor bijzondere vieringen van zowel lief als leed kunnen we rekenen op een pool van pastores die zich bereid hebben verklaard om incidenteel hun medewerking te verlenen.

En boven alles blijft natuurlijk gelden dat gerekend mag blijven worden op betrokkenheid en inzet van veel vrijwilligers op het brede pastorale terrein. Zonder die inzet is nagenoeg weinig of niets mogelijk. Een nieuw pastoraal seizoen staat voor de deur. 'Wij, vol vertrouwen onderweg', zoals we dat op 12 september als het nieuwe seizoen officieel start aan elkaar willen voorhouden.

Namens parochiebestuur en pastoraal team,
Abt Denis Hendrickx

Vacature: kwartiermaker gezocht

De norbertijnenparochie Tilburg-Noord is op zoek naar een kwartiermaker (m/v) voor 10 uur per week en voor maximaal 1 jaar. Hierna is verlenging mogelijk in het kader van een meerjarig project.

Kerk-zijn in 2021 vraagt om een hedendaagse kijk naar de 'gelovige' wereld. Veel mensen hebben afscheid genomen van een regelmatig liturgisch samenkomen in het weekend. We willen onderweg zijn en herkenbaar als kerk met de kernwaarden: Vrede en gerechtigheid, Naastengeliefde en gemeenschap, betrokkenheid en rentmeesterschap.

WIE ZIJN WIJ:

Wij, zijn de mensen van de kerk in de Norbertijnenparochie Heikant – Quirijnstok in Tilburg-Noord. Sinds 1964 is de parochie toevertrouwd aan de Norbertijnen van Berne. De geloofsgemeenschap vindt haar thuis in en zeer gemêleerde en multireligieuze wijk.. Ook de kerkgemeenschap is heel divers: betrokken of op afstand. Wij zijn mensen die denken dat het 'oude Woord' vraagt om een nieuwe vertaling. Wij die weten dat God er is maar dat het aan ons is om die God te verstaan. Wij geloven in de toekomst die vandaag begonnen is.

WAAR ZIJN WIJ NAAR OP ZOEK :

We zijn op zoek naar:

- een enthousiaste vrouw of man die kwartiermaker wil zijn in onze Norbertijnenparochie;
- een vernieuwer die haar of zijn kennis en kunde wil inbrengen om op te trekken met 'het Volk op weg gezet';
- iemand die de 'taal' spreekt van onze 30-50 jarigen en die kan dit vertalen om samen met andere mensen kerk te zijn;
- iemand die in staat is om een hedendaags kerk-zijn voor nu en morgen mee op te bouwen;
- iemand die vanuit een communicatiegerichte achtergrond kennis en ervaring heeft met het planmatig opzetten en begeleiden van projecten voor deze speciale leeftijdsgroep.

WAT BIEDEN WIJ:

- een pastoraal team dat jou wil opnemen in haar midden;
- een zeer levendige, diverse parochie met mensen die op allerlei wijze verbonden zijn met de geloofsgemeenschap;
- salaris en secundaire arbeidsvoorwaarden conform de rechtspositieregeling van de KNR;
- bij aanvang een arbeidsovereenkomst van 10 uur voor de duur van een jaar met nadien de mogelijkheid van aanstelling voor de duur van een meerjarig project.

REAGEREN

Ben je nieuwsgierig geworden, wil je meer informatie of denk je dat jouw inbreng een bijdrage kan zijn? We gaan graag met je in gesprek. Voor meer informatie kun je contact opnemen met: Denis Hendrickx o.praem, abt/administrator: abt@abdijsvanberne.nl tel: 0413-299299. Je sollicitatiebrief met CV kun je tot en met 12 september sturen naar de secretaris van het bestuur: secretaris@norbertijnenparochiehq.nl

Pastorale: 'Wij, vol vertrouwen onderweg'

Een nieuw pastoraal jaar! Het lijkt alsof we in verwachting zijn. Dit jaar is anders dan andere jaren. In het afgelopen voorjaar hebben wij zeer nadrukkelijk stil gestaan bij onze toekomst. Een persoonlijke, van onze norbertijngemeenschap, van onze parochie, onze stad, ons land. Hebben vragen gesteld, geluisterd, gebeden. Hebben gelachen en gehuild, alles is voorbijgekomen.

Duidelijk is voor ons, de mensen van de pastorie, dat er toekomst is! Wij mogen en kunnen verder. Hebben een

plattegrond gevonden met vele wegen, grote en klein, vlak en met veel hobbels. Wegen, paden, trottoirs waar we over kunnen gaan.

En we mogen gaan in dat vertrouwen dat die God van mensen altijd met ons is. Sommige ervaren die God op zondagmorgen om 10.30 uur in de kerk, anderen komen daar nooit maar hebben wel een Godservaring. Die God van ons mensen is namelijk overal. Het is aan ons om het te nemen. Gewoon klein, niks groots. Twee vingers op een schouder, probeer het te voelen. Vertrouw er maar op.

Het nieuwe pastoraal jaar. Op zondag 12 september zullen wij het openen. Een nieuw thema, een nieuw doek boven het altaar.

U weet u bent altijd welkom en als 10.30 uur niet de juiste tijd en plaats is voor u, kom dan om 11.30 uur. Drinken we samen een kopje koffie of thee. Mogen we elkaar weer begroeten na de vakantie en samen een nieuwe stap zetten. Want wij ZIJN dat Volk op weg gezet.

Jan Claassen, pastor

Afscheid

6 augustus was het zover. Dass, Arockia, Arockiadoss gaat terug naar India. Naar huis, naar zijn ouders, zijn familie. Gaat terug naar zijn medebroeders van zijn priorij, terug naar zijn Abdij in het noorden, in Jamtara. 7 ½ jaar is hij hier geweest. Norbertijn van Jamtara in de kleine gemeenschap van Tilburg van de Abdij van Berne. Een andere wereld, op alle gebieden. Op taal, op het eten, het belijden van het geloof, het vieren van liturgie, de rol van vrouwen en mannen, de rol van een RK priester in onze parochie, in onze wijk, in ons land. Geen eenvoudige stap voor als je uit India komt. Neen zelfs een grote stap. Achteraf is het nooit moeilijk om te beoordelen of je gezamenlijke stappen de juiste zijn geweest. Duidelijk is het wel geworden dat de komst van een éénling nu echt heel anders is dan de groepjes jonge mannen die in de jaren 50 naar Nederland kwamen. Daar kunnen wij een les van leren. Dass is terug en wat zijn toekomst gaat brengen weten wij nog niet. Is het India of gaat hij verder in opdracht van zijn Abt. Wij zullen het volgen. Arockiadoss geniet eerst van jouw vakantie en maak daarna een goede keuze. Want het leven kan maar één keer geleefd worden.

Jan Claassen, pastor

Eerste Communie

Hè, hè eindelijk! Deze verzuchting was uit vele monden te horen. Het uitstel van de Eerste Communie had lang genoeg geduurd. Corona was een echte spelbreker geweest en een springkussen in januari is nou ook niet direct de eerste keus van ouders. Dus daarom hebben wij in juni en op 19 september onze laatste Eerste Communicanten van vorig jaar. We maken er een echte feestdag van. Voor de nieuwe groepen hebben en zijn wij al het werk geweest. In augustus hebben wij de brieven verstuurd naar potentiële kandidaten. Stuur een mail naar janclaassen@norbertijnenparochiehq.nl zodat ik alsnog u de gegevens kan toesturen als u die brief om welke reden ook die niet heeft ontvangen.

De werkgroep Groot en Klein heeft zijn voorbereiding al klaar en verheugt zich op het nieuwe jaar. Want samen, Groot en Klein, kunnen wij vieren, mogen wij Godsmensen zijn. Wij starten met onze eerste viering op zondag 26 september om 10.30 uur in het Ronde Tafel Huis. Je weet: jullie zijn meer dan welkom en God die is er al!

Namens de werkgroep
Jan Claassen, pastor

Beelden in de kerk VI

De route langs de kunst in de kerk brengt ons in deze uitgave van Mooi Meegenomen naar eens ons welbekende: De heilige Norbertus. Aalmoezenier aan het hof van keizer Hendrik de vijfde, aartsbisshop van Maagdenburg, maar bovenal stichter van de orde der premonstratenzers; de norbertijnen.

Norbertus van Xanten, zoals hij ook wel wordt genoemd, was van adellijke komaf uit het geslacht van Lotharingen. Hij stond bekend als een knappe en zelfbewuste man die een frivool leven leidde. De ommekeer kwam toen hij op een dag tijdens een rit op zijn paard ternauwernood aan een blikseminslag ontkwam, van zijn paard viel en buiten bewustzijn raakte. Weer bijgekomen richtte hij zich danig geschrokken in gebed tot God en vroeg Hem wat hij moest doen. Volgens de overlevering klonk daarop een stem uit de hemel die zei: “wend je af van het kwade en doe alleen nog het goede. Zoek rust en vrede en streef ernaar”. Het was het begin van een leven van boete en versterving waarin de wens priester te worden steeds sterker werd. In 1115 werd Norbertus door de aartsbisshop van Keulen tegelijkertijd tot diaken en priester gewijd, bijzonder, want dat twee wijdingen tegelijkertijd was niet gebruikelijk.

Zijn openbaar optreden werd niet overal goed ontvangen. Het feit dat hij ongevraagd preekte en zich tegelijkertijd gedroeg als een kloosterling (terwijl hij dat niet was) leidde tot de

nodige kritiek. Norbertus richtte zich tot de Paus, en kreeg toestemming om overal vrij te prediken. Omdat van een hartelijke ontvangst in de verschillende kloostergemeenschappen nog steeds allerminst sprake was, vertrok Norbertus in 1122 naar het plaatsje Prémontré, waar in het bos een kleine vervallen kloosterkapel stond, en stichtte daar, samen met 12 anderen een eigen monnikengemeenschap, levend naar de regel van Augustinus. Binnen een jaar groeide de gemeenschap uit tot meer dan 40 leden. De leden legden zich toe op een actief apostolaat. Dat was bijzonder in die tijd: dat monniken zich buiten de muren van hun klooster begaven om de gemeenschap te bereiken. Het was juist wat de ‘Premonstratenzers’ wilden: zich begeven onder de mensen. Ze wilden gezien worden als ‘engelen van het evangelie’. Daarom gingen ze, en gaan de norbertijnen nu nog steeds, gekleed in het wit. Aan hun witte habijten danken zij de naam ‘witheren’.

In de jaren die volgden vestigen zich op steeds meer plaatsen premonstratenzers.: in Antwerpen, Averbode, Tongerlo en Middelburg. In Antwerpen bestrijdt hij met succes de leer van ketter Anchelm, die de ware tegenwoordigheid van Christus in de eucharistie ontkende. Deze overwinning wordt nog jaarlijks herdacht op 11 juli. Op afbeeldingen van Norbertus zien we regelmatig Anchelm onder zijn voeten, terwijl een kelk of monstrans verwijzen naar de discussie over de eucharistie.

In 1126 werd Norbertus benoemd tot aartsbisshop van Magdeburg. In de kunst zien we hem vaak zo afgebeeld, met staf, tabberd en mijter en met kelk of monstrans. Norbertus, die volgens de regel van Augustinus leefde zonder pracht en praal en armoedig gekleed ging, werd bij zijn aankomst bij het paleis de toegang ontzegd. Men herkende in hem zonder alle pracht en praal geen aartsbisshop!

In Saksen wachtte hem wederom de nodige weerstand. “Hij begreep de gebruiken niet” zo werd verteld. Wat de werkelijke reden was? Wie zal het zeggen, misschien paste de bescheiden Norbertus, die zich niet liet verleiden tot pracht en praal niet in het plaatje.

Norbertus bleef echter onverstoord datgene doen waartoe hij zich geroepen voelde en verkondigde het evangelie aan wie het maar wilde horen, tot zijn dood in 1134.

Het leven en werken van Norbertus stelt ons een mooi voorbeeld. Van welgestelde, frivole en populaire jongeman naar een leven in eenvoud, waarin de nodige tegenslag hem niet alleen afhield van zijn doel, maar waarin hij ook nog eens vele anderen wist te bereiken die gingen leven naar zijn voorbeeld. Het is, zo blijkt uit zijn verhaal, achter de uiterlijke schijn, geld en bezit uiteindelijk ons innerlijk, de overwinning op tegenslagen en wat ons drijft dat ons zal brengen tot de ware rijkdom.

Eveline Sitskoorn

Joodse feestdagen: Jom Kipoer of Grote Verzoendag

De Joodse feestdagen door het jaar zijn bijna allemaal gerelateerd aan momenten en gebeurtenissen uit de geschiedenis van het Joodse volk, waarin overleven en het voortbestaan van het volk vanwege wrede vervolgingen op het spel stond. Op de memorabele feestdagen danken de Israëlieten Jahweh dat hij erbij was en hen heeft behoed van de ondergang. Bijvoorbeeld met Pesach worden het einde van de slavernij en de exodus uit Egypte herdacht.

Tijdens al deze feesten viert het Joodse volk het verbond met haar Ene en Enige God, die hen beproeft maar ook beschermt en redt. Het volk staat echter bij Jahweh in het krijt, want veel van de ellende heeft Israël over zichzelf afgeroepen. Op Joods Nieuwjaar, Rosj Hasjana, en op Grote Verzoendag, Jom Kipoer, wordt in de synagoge het Avinoe Malkenoe gezongen, een indringend gebed om vergeving van begane fouten. “Onze Vader, onze Koning, wij schoten tekort voor uw aangezicht (...) laat uw recht, dat U spreekt over ons, de mildheid kennen van uw trouw, ja, wil ons helpen.”

Rosj Hasjana is de dag van het Joodse Nieuwjaar. Op deze dag gaat het Joodse volk een periode van bezinning in van tien dagen. Tijdens deze 'tien dagen van inkeer' wordt verwacht dat slechte daden tegenover andere personen en God worden bijgesteld, en worden verzoend. De tien dagen eindigen met Jom Kipoer (Grote Verzoendag) waarop de verzoening met God wordt voltooid. Deze gedenkdag loopt zoals iedere feestdag en de sjabbat van zonsondergang tot zonsondergang, dit jaar van woensdagavond 15 september tot donderdagavond 16 september. Men houdt zich aan de beperking van niet-werken tot einde zonsondergang op de volgende dag - zodra er drie sterren aan de hemel waarneembaar zijn. Op Jom Kipoer wordt bovendien gevast door alle volwassenen, dus ook door de jongens en meisjes die bar mitswa respectievelijk bat mitswa zijn. Het vasten is niet bedoeld als zelfkwelling, maar als loutering, om vergeving te krijgen vanwege mogelijke misstappen het voorafgaande jaar. De mogelijkheid vergeven te worden is een bron van vreugde.

De viering van de eucharistie in de Rooms Katholieke Kerk en van het H. Avondmaal in de Protestantse Kerken kent een zekere gelijkenis met Jom Kipoer. De vieringen beginnen met een schuldbelijdenis en het aanroepen van de Barmhartige God om ontferming. Op de avond van Jom Kipoer vindt iets gelijksoortigs plaats. In de zeer uitgebreide en langdurige Kol Nidré-dienst wordt drie maal de Kol Nidré-verklaring uitgesproken. De eerste maal fluisterend, de laatste maal zeer luid. In de verklaring die geen gebed is, wordt spijt betuigd over de verkeerde daden die mensen in het voorgaande jaar hebben gedaan, de zonden ten aanzien van de Schepper. Het Aramese

Kol Nidré betekent letterlijk: alle eden. Men bezint zich over alle eden en beloftes waarin men tekortgeschoten is, en spreekt de wens uit dat waar dat het geval is, dit tenietgedaan mag worden. Het besef en bekennen van het eigen falen staan tijdens Jom Kipoer centraal.

Het Kol Nidré-gebed is nog voor de verwoesting van de Tempel ontstaan. De hogepriester zong toen voordat hij het Heilige der Heiligen binnenging een lied over zijn persoonlijke zonden en over de zonden van heel Israël. Nadat hij in het Heilige der Heiligen voor de zonden van het gehele volk had geofferd, stuurde men een geitenbok, de zogeheten zondebok, de woestijn in om daar te sterven. Deze bok stond symbool voor alle zonden van het volk. Op Jom Kipoer werden echter twee geitenbokken tijdens het zondoffer geofferd. Het lot bepaalde welk geitje geslacht zou worden als offer en welke als “zondebok” zou fungeren. De zondebok werd de stad uitgeleid om in de woestijn te worden vrijgelaten om zodoende symbolisch de zonden van het volk weg te dragen. Tijdens de viering van de eucharistie en het avondmaal staat ook de verzoening en het nieuwe verbond met God centraal, dat tot stand is gekomen dankzij Christus kruisdood, het Lam Gods dat wegdraagt de zonden der wereld.

Hoewel er op dit moment in Israël geen tempel en priesters meer zijn, is Jom Kipoer voor het Joodse volk nog steeds de heiligste dag van het jaar. Op de vooravond van Jom Kipoer verzamelen veel joden zich voor de Klaagmuur, de westelijke muur van de voormalige tempel, om vóór God hun schuld te belijden.

Hans Happel

Abdij van Averbode

2021 is voor de Norbertijnen over de hele wereld een bijzonder jaar. Het is precies 900 jaar geleden dat de orde werd gesticht door Norbertus van Gennep. In dit memorabele jaar besteden wij in elk nummer van Mooi Meegenomen aandacht aan één van de nog bewoonde norbertijner abdijen in Nederland en België. In dit nummer geven we u een inkijkje in de geschiedenis van de Abdij van Averbode in de buurt van Zichem en Scherpenheuvel.

De naam Abdij van Averbode klonk vanaf mijn prilste jeugd als muziek in de oren. Ze was bij ons thuis net zo vanzelfsprekend aanwezig als de haard en de boekenkast in de huiskamer. Mijn vader, in zijn jonge jaren onderwijzer te Antwerpen, had namelijk een redelijk succesvol kinderboek geschreven. Het verhaal van De Waanzinnige Kluizenaar werd op tal van Katholieke jongensscholen in Nederland en België voorgelezen en was uitgegeven en gedrukt door de uitgeverij van

Averbode, in Vlaanderen een begrip vanwege de kinder-tijdschriften en de schoolboeken. De drukkerij is niet meer. In 2004 sloot ze definitief haar deuren. De kloostergemeenschap daarentegen is nog springlevend. De Abdij van Averbode kent nog 53 medebroeders, waarvan er 30 in de abdijgebouwen resideren.

De abdij werd in 1134 gesticht. De graaf van Loon schonk het domein Bovy aan de Norbertijnen. Averbode bevond zich in die tijd op de grens van het hertogdom Brabant en het

graafschap Loon, dat later zou opgaan in het prinsbisdom Luik. In de beginjaren leefde de kloostergemeenschap van landbouw, waarbij de Norbertijnen hulp kregen van lekenbroeders. Oorspronkelijk was het een dubbelklooster. De zusters verhuisden aan het begin van de 13e eeuw naar een eigen klooster. De Norbertijnen van Averbode hielden zich

vanaf het begin met pastoraal werk bezig. Dorpen in de omtrek, zoals Testelt en Messelbroek, hebben sinds de 12e eeuw een Norbertijn van Averbode als priester. In 1796 sloten de Fransen alle kloosters en abdijen. De abdij werd verkocht en gedeeltelijk afgebroken.

Na de onafhankelijkheid van België werd het kloosterleven in Averbode officieel hervat. Als voorwaarde om een abdij opnieuw op te richten stelde de paus dat er ten minste zes kloosterlingen dienden te wonen, wat in Averbode het geval was. Er waren twaalf overlevenden. In 1896 vertrokken op vraag van paus Leo XIII de eerste missionarissen vanuit Averbode naar Brazilië. Daarnaast stichtten de Norbertijnen van Averbode aan het begin van de twintigste eeuw op hun domein een coöperatief zuivelbedrijf, een bank van lening en legden zij zich toe op hun drukkers- en uitgeversactiviteiten. Het aantal leden van de gemeenschap nam in die periode sterk toe. In 1931 stichtten de norbertijnen van Averbode het Sint-Michielscollege en een priorij te Brasschaat. Dit college werd in 1984 aan het Katholiek Onderwijs Vlaanderen overgedragen. Met het teruglopen van het aantal broeders in het klooster, namen ook de maatschappelijke activiteiten af. Maar in 2014 startte de abdij opnieuw met het produceren van bier, brood en kaas. Sinds mei 2016 is binnen de muren van de abdij het belevingscentrum Het Moment geopend, waar educatieve en informatieve panelen een inzicht geven in het leven van de abdijsamenleving. Behalve een abdijswinkel en een brasserie is er een microbrouwerij, een bakkerij en een kaasrijperij. Een bezoek aan de abdij gecombineerd met een bezoek aan de stad Diest met zijn prachtige begijnhof en aan de basiliek van Scherpenheuvel is beslist de moeite waard.

Hans Happel

Van de bestuurstafel

Het was vakantietijd, reden waarom we slechts één reguliere vergadering hadden op 2 juli. Jan Kerkhofs, lid van de financiële commissie, was uitgenodigd om de veranderingen in de financiële verslaglegging toe te lichten. Het bisdom had die aangekondigd. Hoewel daarop kennelijk wat af te dingen valt heeft het parochiebestuur er geen misverstand over willen laten bestaan dat de richtlijnen van het bisdom worden gevolgd. Wel is er reden genoeg om daarover met het bisdom in gesprek te gaan. Dat gaat kort na de zomerperiode plaatsvinden.

Nu het onderhoud aan de Mariakerk is voltooid is de pastorie aan de beurt. Vooral de isolatie krijgt prioriteit. Rekening moet worden gehouden met een ingrijpende operatie. Verwacht wordt dat hierover binnenkort een besluit wordt genomen. Een groot deel van de vergadering was gewijd aan de toekomstige samenstelling van het pastorale team. De contouren daarvan tekenen zich meer en meer af. Voor de verzorging van de liturgie zijn afspraken gemaakt. Denis heeft de parochianen daarover geïnformeerd in de viering op 8 augustus. Op de voorpagina van deze Mooi Meegenomen leest u zijn samenvatting daarover.

Op 25 juli nam Arockiadass tijdens de viering officieel afscheid. Denis sprak hem in waarderende woorden toe. Kort daarvoor verleende het bisdom hem eervol ontslag als kapelaan van onze parochie. Na afloop van de viering hadden de parochianen de gelegenheid hem alle goeds te wensen. Op 6

augustus was het dan zover. Arockiadass ging voorgoed terug naar huis.

Niet alleen moeten wij het voortaan doen zonder hem. Ook twee bestuursleden traden officieel op 1 september af. Voor Geert Dollevoet en Wil van Gils zat hun reglementaire termijn van 8 (!) jaren erop. Respectievelijk als vicevoorzitter en penningmeester hebben zij zich al die tijd ingezet voor het goed blijven functioneren van de parochie. Niet in de laatste plaats besteedden zij veel aandacht aan het op orde krijgen én houden van de financiën. Daarmee hebben zij het fundament gelegd voor een zakelijk solide toekomst en dat verdient waardering! Binnenkort worden zij tijdens een informele bijeenkomst 'uitgezwaaid'. Gelukkig hebben we opvolgers gevonden! Rhea Bruggeman wordt onze vicevoorzitter en Jörn Scherrens onze nieuwe penningmeester. In de volgende Mooi Meegenomen stellen zij zich aan u voor.

Kort voor het verstrijken van de deadline voor deze Mooi Meegenomen pikte ik nog even de (zoveelste) persconferentie van de heren Rutte en De Jonge mee. Zagen de cijfers er zo goed uit dat de meeste beperkingen (voorlopig) vaarwel konden worden gezegd? Kan iedereen voor het bijwonen van de viering in de Mariakerk weer gaan zitten waar hij of zij dat wil? Gaan we weer ter communie of wordt die ons nog steeds gebracht? De uitkomst viel een beetje tegen. Alleen het onderwijs gaat 'open'. Waarmee ik overigens niets af wil doen aan het belang daarvan. Maar het betekent dat we nog even geduld moeten hebben. Toch nog de viering bezoeken met

inachtneming van 'de anderhalve meter'. Maar het kabinet gaf ons ook perspectief, zij het nog 'met potlood geschreven'. Over aantal dagen een nieuwe persconferentie. 'Let's hope for the best!'

De vakantieperiode zit erop, de herfst komt eraan. Het pastorale jaar wordt geopend op 12 september. En ongetwijfeld gaat dat vergezeld met een motto dat ons het komende jaar gaat inspireren! En laten we erop vertrouwen dat we

binnen niet al te lange tijd verlost zijn van de beperkingen die 'corona' met zich meebracht. Dat we met z'n allen weer onbevengend deel kunnen nemen aan de vieringen, dat we in de kerk kunnen gaan zitten waar we willen en ons volkomen veilig voelen om na afloop samen het kopje koffie of thee kunnen drinken. Wat zijn we eraan toe!

Peter Liebrechts, secretaris

Wie zit daar ineens op het priesterkoor?

Zoals op 8 augustus door Denis Hendrickx werd verteld, is er na het vertrek van Arockia het nodige veranderd. Niet alleen zullen drie 'nieuwe' gezichten mee voorgaan in de vieringen; ook is verteld dat ik zal toetreden tot de participanten en het pastorale team zal komen versterken. Een mooie reden om eens nader kennis te maken.

Mijn naam is Eveline Sitskoorn, ik ben 49 jaar en moeder van twee volwassen dochters. Ik ben werkzaam in het Jeroen Bosch Ziekenhuis in 's-Hertogenbosch als Internal Auditor – AO/IC-adviseur op de afdeling Finance & Control. Inmiddels ben ik vierdejaars student Theologie en volg daarnaast de catechistenopleiding. De spaarzame momenten van vrije tijd vul ik graag met het maken van (barok-)muziek op fagot, cello, hoorn en blokfluit.

Sommigen van u kennen mijn naam misschien al van de stukjes die ik schrijf voor Mooi Meegenomen. Ook verzorg ik samen met Bert Scholten de doopvoorbereidingen en verricht ik wat financiële en boekhoudkundige hand- en spandiensten voor het Ronde Tafelhuys.

Omdat ik relatief nieuw ben binnen deze parochie, zijn ondanks dat ik steeds meer gezichten herken, de bijbehorende namen nog niet allemaal bekend. Ik hoop u, de parochie en de gemeenschap in de komende tijd beter te leren kennen, een praatje met u te maken maar bovenal me naar mijn beste

kunnen in te zetten en samen met u en alle vrijwilligers en medewerkers op weg te gaan, met een blik gericht op de toekomst.

Eveline Sitskoorn

Heikant: een Wereldwijk

Stichting Straat organiseert met bewoners, organisaties en ondernemers uit de Heikant het culturele evenement Heikant: een Wereldwijk. Van 3 september tot en met 3 oktober vinden in de wijk allerlei activiteiten plaats. Dit programma is gebaseerd op de geschiedenis van de Heikant, bewoners-verhalen en bijzondere plekken.

Op 3 september verschijnt het gelijknamige boek, geschreven door Berry van Oudheusden, met verhalen van (oud-)wijkbewoners, veel wetenswaardigheden van toen en nu en unieke foto's. Dit boek is voor 15 euro verkrijgbaar bij de boekwinkels in Tilburg. Er is een Wijkquiz met 100 vragen over de Heikant

van vroeger en nu waaraan men individueel of in teamverband achter de computer kan deelnemen.

In winkelcentrum Wagnerplein staat een maand lang een expositie die uit twaalf kubussen bestaat en waarmee steeds een andere Heikant-afbeelding gebouwd kan worden. Er zijn drie verschillende wandelingen met de thema's architectuur, natuur en historische ontwikkeling. Het gezin, de familie of straatgenoten kunnen deelnemen aan een fotopuzzeltocht, met 25 details die in het straatbeeld van de oude Heikant te vinden zijn.

In het parkje bij het Von Weberpad wordt het grondplan gerealiseerd van een boerderij die op die plek stond, en waaraan ook nog vier lindebomen herinneren. Op het grondplan staat een expositie over het verdwenen Lijnsheike, met ook aandacht voor de toekomstige ontwikkeling van dit gebied. Enkele billboards tonen oude straatbeelden van het Lijnsheike.

Op zaterdag 2 en zondag 3 oktober is de apotheose van het evenement. Met dans, muziek, theater, zang en andere presentaties op 15 bijzondere locaties in de wijk. Deze optredens zijn voor een groot deel geïnspireerd door de historie van de Heikant en de verhalen van haar bewoners. Met deelname van bewoners, verenigingen en creatievelingen uit de wijk. Actuele informatie over het totale programma staat op www.stichtingstraat.nl.

Overwegingen bij oktober Mariamaand

Tijdens een vakantie in het voormalig vissersdorpje Meta di Sorrento aan de baai van Napels bezocht ik met mijn vrouw Nelleke de plaatselijke basiliek. Wat ons daarvan het meest is bijgebleven is de Mariakapel. In de nis rondom het beeld van de moeder van Jezus hingen tientallen schilderijtjes, waarschijnlijk van plaatselijke zondagsschilders, met afbeeldingen van vissersbootjes in hevig noodweer geteisterd door stormwinden op zee. Ze waren in al die jaren daar opgehangen en verzameld als teken van dankbaarheid aan de Sterre der Zee. Voor het eerst begrepen we wat de betekenis van deze erenaam voor de Moeder Gods inhield. Zij stond de vissers bij tijdens de gevaren op zee. Op haar voorspraak bij God hadden ze het gered en waren ze in leven gebleven. Sterre der Zee duidt op de planeet van de godin Venus. Haar verering dateert in Napels en omgeving van vóór Christus geboorte. Hoe ze ooit in Maastricht, terecht was gekomen, de stad in Nederland die het meest verwijderd is van de kust, bleef voor ons een raadsel.

Maria Sterre der Zee heeft dus een heidense achtergrond, zoals veel Mariadevotie van heidense origine is. Bekijk de afbeelding van de patrones van de Romeinse vroedvrouwen de Egyptische moedergodin Isis met haar zoon Horus op schoot. De gelijkenis met al die Madonna's uit de Italiaanse schilderkunst is opvallend.

Twee maanden van het jaar zijn door de Katholieke Kerk gewijd aan Maria, de meimaand en de oktobermaand. De toewijding aan Maria in mei voert terug op Romeinse voorjaarsfeesten. Begin mei hadden zij het meerdaagse bloemenfeest, de Floralia geheten. Op de eerste dag van mei vierden ze het feest van de aardgodin Bona Dea, die later met de Griekse godin Maia werd geïdentificeerd, en de naam aan de maand Mei heeft gegeven. Ook Kelten en Germanen

kenden hun voorjaarscultus rond godinnen wier feest in het teken stond van vruchtbaarheid. Tijdens de kerstening in de vroege Middeleeuwen werden deze volkse lofbetuigingen aan de aard-, moeder- en vruchtbaarheidsgodinnen steeds vaker geprojecteerd op Maria, die sinds het jaar 431 officieel als Moeder Gods werd vereerd. Pas in de 13de eeuw ontstond in Italië het idee om de meimaand geheel in het teken te stellen van de verering van Maria.

Oktober wordt in de Katholieke Kerk beschouwd als de tweede Mariamaand. Het ontstaan van deze Mariadevotie heeft een heel andere achtergrond en hangt ten nauwste samen met de Contrareformatie en de strijd tegen ketterij. Ze is ontstaan als een uitbreiding van het liturgische feest van Maria van de Rozenkrans. Paus Pius V bepaalde dat deze gedachtenis gevierd moest worden op de verjaardag van de zeeslag bij Lepanto, 7 oktober 1571. Bij deze slag versloegen katholieke troepen de Turkse Ottomanen. De paus schreef deze overwinning toe aan de hulp van de Maagd Maria, verkregen door het bidden van de Rozenkrans. Het gebruik om jaarlijks de hele maand oktober in het teken van de rozenkrans te stellen, is van veel latere datum. Het was paus Leo XIII (1878-1903) die een intensere Mariadevotie in de maand oktober bevorderde door zijn oproep om extra vaak de rozenkrans te bidden. Naast de 7e oktober kwam er in 1917 nog een andere belangrijke oktoberdag voor Mariavereerders bij: de 13e, de herdenkingsdag van het verschijnen van de Heilige Maagd aan drie simpele herderskinderen te Fatima.

Vóór het Tweede Vaticaanse Concilie was het heel normaal dat het 'rozenhoedje' in katholieke huisgezinnen werd gebeden. Bij ons thuis deed ik het ook met mijn moeder, maar mijn vader heb ik er nooit op kunnen betrappen en uiteindelijk heb ik me later ook jarenlang meer verwant gevoeld met de reformatorische mannenbroeders. De meimaand was voor hen en mij niet meer dan een heidens relict. En van het afraffelen van rozenhoedjes in de Hasseltse Kapel kreeg ik een regelrechte afkeer. Ik moest niets hebben van heel die Mariaverering, totdat mijn vrouw en ik in een oude schoenendoos een opmerkelijke brief van mijn schoonvader aantroffen. De brief was gericht aan één van zijn kinderen. Maria kwam in die brief naar voren als de ouder die zijn of haar kind, een opgroeiende adolescent, ziet kiezen voor een onzeker leven vol innerlijke strijd over welke idealen te volgen, en die pijn en moeite ervaart van het mogelijk mislukken. Dat kruis moeten aanzien als ouder, die zijn of haar kind eigenlijk moet loslaten.

Hans Happel

Gedachten bij de evangelielezingen in de maand september

De lezingen van de komende weken komen uit het evangelie van Marcus. Bij wijze van voorproefje kijken we vast naar de inhoud ervan. Wat horen we nu eigenlijk?

Op 5 september (Mc. 7,31-37) horen we hoe Jezus een doofstomme man geneest terwijl hij “effata” (ga open) zegt. De aanraking van Jezus is genoeg om de man te laten horen en spreken. En dat geldt net zo goed voor mensen met een prima gehoor en spraakvermogen. Ook die mensen kunnen doof zijn voor de boodschap van God, of de verhalen of de vraag om hulp van een ander, ook die mensen kunnen zwijgen waar zij zouden kunnen opkomen voor een naaste. Luister naar de boodschap en spreek, zie om naar elkaar, ga open.

Op 12 september (Mc. 8,27-35) horen we hoe Jezus aan zijn volgelingen vraagt wie de mensen denken dat Hij is. Petrus lijkt het juiste antwoord te geven door te stellen dat Hij de Messias is. Maar daar denkt Jezus anders over. Natuurlijk, Hij is de Messias, maar niet de koning die Israël zal bevrijden en een mooie tijd zal brengen. De gouden tijden die de apostelen in hun gedachten al aan zagen breken kwamen voort uit hun fantasie, maar niet uit het plan van God. Jezus is de Messias

die zal moeten lijden en sterven, die verraden en vernederd zal worden. Maar dat past helemaal niet in het plaatje van Petrus, en hij weerlegt met klem wat Jezus zegt. Door dit te doen, gaat hij voorbij aan het bedoelde offer van de Messias en plaatst zich hiermee bij de tegenstanders, die Gods plan maar al te graag zien mislukken. Satan, tegenstander, noemt Jezus hem daarom. Jezus wil niet de gelauwerde koning van Israël zijn, maar verlosser van de wereld. En dat vraagt het hoogste offer. Ook van ons. Willen wij leven naar zijn voorbeeld, dan zullen we offers moeten brengen. “Wie zijn leven geeft om mij en de goede boodschap zal het redden”.

Op 19 september (Mc. 9,30-37) horen we hoe Jezus zijn leerlingen opnieuw vertelt hoe zijn weg een weg van lijden en overgave aan de mensen zal zijn. Maar ook deze keer komt de boodschap niet echt over. Ze zien in Hem nog steeds de machtige Joodse heerser die zal plaatsnemen op een gouden troon, en wat Hij zegt past daar helemaal niet bij. Ze gaan voorbij aan wat Hij zegt en fantaseren voort over de gouden tijden die straks aanbreken, wie de machtigste, de sterkste zal zijn. Ze blijven in hun eigen wereldje hangen. Herkenbaar. Ook nu zijn we maar al te vaak geneigd niet verder te kijken dan wat wij belangrijk vinden en willen in ons eigen leven, zonder al te veel te denken aan een ander. Jezus zet daar een streep doorheen. Hij vraagt de dingen eens om te draaien. Wat wij belangrijk vinden op de laatste plek, het andere, de ander, op de eerste plek. Het kind dat Jezus noemt, staat voor ieder mens dat is aangewezen op een ander. Het leven draait niet om onszelf. Wie zijn naaste lief heeft, heeft God zelf lief. “Wie de belangrijkste wil zijn, moet de minste willen zijn en ieders dienaar”.

Op 26 september (Mc. 9,38-48) luisteren we naar een gesprek tussen Jezus en zijn leerlingen. Johannes vertelt Jezus dat hij iemand demonen zag uitdrijven in zijn naam, terwijl hij helemaal geen volgeling was! Schandalig, wat dacht die man wel niet. Ze hebben hem direct een halt toegevoegd. Waarschijnlijk hoopten ze dat Jezus hen zou prijzen om hun optreden, maar niets is minder waar. Jezus maakt hen duidelijk dat de volgelingen geen besloten club vormen. Dat zij niemand mogen uitsluiten van het geloof in God en dat ieder die een goede daad verricht uit naam van Hem gezegend is. Iemand uitsluiten van het geloof of het veroordelen van diens goede daden zal gevolgen hebben: je zou beter af zijn wanneer je je hand, voet of ogen opoffert dan dat doen. Niet neerkijken op de daden van een ander, maar samenwerken met iedereen van goede wil is de opdracht. De Heilige Geest waait en werkt waar Hij wil, in welk hart en welke mens dan ook.

Eveline Sitskoorn

De redactie van Mooi Meegenomen is benieuwd wat u, de lezer, vindt van deze informatie. Vindt u deze korte evangelie-uitleg bijvoorbeeld een waardevolle toevoeging of volstrekt niet interessant (of iets ertussenin). We zien uw reacties graag tegemoet: evelinesitskoorn@norbertijnenparochiehq.nl of mooimeegenomen@home.nl.

Dankbaar samen verder op weg

Wat een vreemd idee om een half jaar na het officiële bericht daar nog eens op terug te moeten komen. In het Paasnummer van Mooi Meegenomen kondigde Denis het aan: 'Thea van Blitterswijk stopt als parochiepastor'. Een heldere kop boven een artikel dat ontroerde door de lovende woorden. Nog onbewust van alles wat dit half jaar nog zou brengen, de lange lockdown en het vertrek van Arockiadoss, vertelde hij dat ik hierop in Mooi Meegenomen zou terugkomen en dat we aan de afsluiting van mijn officiële werk in de parochie nog aandacht zouden besteden.

Bij de opening van het nieuwe pastoraal jaar zullen nieuwe mensen worden gepresenteerd. Geweldig dat men hierin is geslaagd! Dat is geen goed moment voor een afsluiting van iets anders, zeker ook niet omdat ik dat graag doe in een viering waar Denis ook present kan zijn.

Toch wil ik heel graag ook vierend in liturgie een keer 'dank u wel' wil zeggen voor alle goede momenten die wij met elkaar mochten delen. Voor al die keren dat ik met ouders en kinderen rond de doopvont mocht staan, voor de vieringen bij Peerke en in de Hasseltse kapel om te danken voor een huwelijksjubileum. Maar ook tranen mochten worden gedeeld, van troost, van verdriet en een enkele keer ook van opluchting na een lang ziekbed van een dierbare. Bij zoveel momenten van afscheid mocht ik samen met families en nabestaanden stil staan op de grens van het leven en dood. En in heel wat gevallen ook de laatste weken optrekken met mannen en vrouwen die de drempel over gingen, biddend en sprekend over dat wat het leven heeft gebracht aan vreugde, verdriet, tranen, hoop en verlangen. Ontroerend was het vaak om op zondagmiddag de naam van een kindje in te schrijven

in het doopboek en enkele dagen later de naam van een overleden parochiaan in ons dodenboek. Namen geschreven in Gods hand en door ons bewaard in de wetenschap dat tussen die twee momenten levensverhalen zijn en worden geschreven.

Parochiepastor zijn, we zien elkaar in de kerk en even indrukwekkend is alles wat buiten de kerkmuren plaatsvindt. Ons werk in de samenleving, omgaan met zieken, met vluchtelingen, mensen die leven op de rand van het bestaansminimum of in de knel komen tussen overheids- en andere instanties. Die diaconale taak mogen wij blijven uitvoeren in het Ronde Tafelhuis en daar ga ik met groot plezier mee verder. Het optrekken met liturgiegroepen, Mooi Meegenomen, kosteren en al die andere momenten van voorbereiding.

In 1989 schoof ik voor het eerst aan in een vergadering van ons Pastoraal team, u begrijpt dat er veel momenten zijn geweest van afscheid en verwelkoming. En nu ga ik zelf een flinke stap terug. Vorig jaar september trapte, zoals een van de behandelend artsen zei, mijn lichaam op de noodrem. Roofbouw van jarenlang te weinig rusten eiste zijn tol. Hoofd en hart nog fris en goed bij zinnen, was de energie van het lijf op. Wijze mensen zeggen dan dat er gewerkt moet worden aan herstel om erger te voorkomen. Het was niet gemakkelijk om een knoop door te hakken; immers aan het werk zelf heeft het niet gelegen en nog veel minder aan al die mensen met wie ik mocht werken. Het was gewoon te veel.

Goddank gaan we verder met elkaar, zo nu en dan mag ik nog voorgaan in de zondagsviering en ik blijf present als participant van de norbertijnen, als parochiaan en als buurvrouw. Wat ben ik dankbaar voor alle mooie jaren die wij samen mochten gaan en dat wij verder gaan met elkaar: mensen onderweg naar Gods nieuwe wereld.

Thea van Blitterswijk

Zondag 7 november, 10.30 uur, Mariakerk
Afscheidsviering Thea van Blitterswijk

Gratis je verkeerskennis opfrissen?

We willen allemaal zo lang mogelijk blijven autorijden. Zolang je dit kunt blijven doen, heb je je vrijheid. Maar je wordt wat ouder en het verkeer vergt veel van je aandacht. Hoe zorg je dat je mobiel blijft? Iedereen die zich dat weleens afvraagt kan gratis meedoen met de Opfriscursus Verkeerskennis van Veilig Verkeer Nederland. In opdracht van de gemeente Tilburg en in samenwerking met de lokale seniorenverenigingen organiseren we een aantal opfriscursussen verkeerskennis voor de ervaren automobilist.

Je kunt meedoen met een opfriscursus waar je verkeerskennis wordt bijgespijkerd. Onze instructeur geeft uitleg over oude en nieuwe verkeersregels, -situaties en -borden. Ook is er de mogelijkheid voor deelnemers aan deze cursus om zich

aan te melden voor een individuele praktijkrit in de eigen auto (geheel vrijblijvend). Verdere informatie hierover ontvang je tijdens de cursus.

De cursussen zijn op deze dagen:

- Dinsdag 7 en 14 september, 19.15 – 21.30, Tilburg Zuid A
- Dinsdag 21 en 28 september, 13.30 – 15.45, Tilburg Noord A
- Vrijdag 1 en 8 oktober, 9.30 – 11.45, Tilburg Reeshof
- Dinsdag 5 en 12 oktober, 9.30 – 11.45, Udenhout
- Donderdag 14 en 21 oktober, 13.30 – 15.45, Tilburg West

Let op: je wordt beide dagen verwacht!

Ben je boven de 55, een ervaren verkeersdeelnemer en inwoner van de gemeente Tilburg en is dit iets voor jou? Meld je dan uiterlijk een week voor aanvang van de cursus aan via

<https://vvn.nl/opfriscursustilburg> of bel tijdens kantooruren met 088-5248850. Deelname is gratis, maar let op: vol=vol!

Onze opfriscursussen zijn georganiseerd volgens de huidige

Kunst in andere kerken in Nederland

Veel lezers van Mooi Meegenomen zullen misschien buiten het hoogseizoen een langere of kortere vakantie nemen. Voor hen vermelden we hieronder een paar kerken waar mooie kunst te zien is.

Liefhebbers van muurschilderingen kunnen hun hart ophalen in de Walburgiskerk in Zutphen. Daar bevindt zich de grootste verzameling van 15e-eeuwse muur- en gewelfschilderingen in Nederland. De ontdekking ervan in 1911 was een sensatie. De schilderijen laten gebeurtenissen uit de Bijbel zien en uit de levens van heiligen, maar ook wapens van aanzienlijke families of personen in de stad zijn afgebeeld. De schilderijen in koor en koorsluiting en viering hebben alle betrekking op de heilsgeschiedenis: de komst van Christus op aarde, Zijn lijden en hemelvaart. Er zijn vier 'filosofen' afgebeeld en sybillen (waarzegsters), allen met een tekst die betrekking heeft op de komst van Christus.

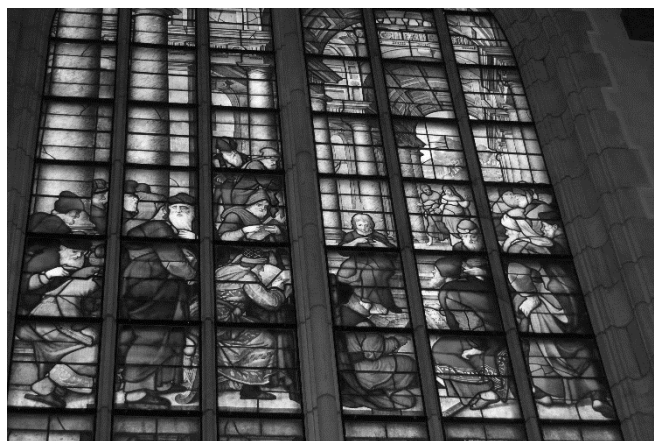

Liefhebbers van beeldsnijwerk komen aan hun trekken in de Martinikerk in Bolsward. Daar bevinden zich de belangrijkste overblijfselen van de middeleeuwse beeldsnijkunst in Nederland. Een 'misericorde' is een onderdeel - vaak gebeeldhouwd - van de koorbanken in de Martinikerk van Bolsward. De naam misericorde verwijst naar misericordia, wat medelijden betekent. De diensten in de kerken van voor de reformatie konden soms lang duren. De gebeden werden staande opgezegd en de misericordes waren aangebracht voor de oudere of de mindervalide broeders. Ze boden verlichting, omdat ze er staande op konden leunen. De misericordes geven een soms wat wonderlijke mengeling van sacrale en profane onderwerpen. Naast een uitbeelding van de biecht zijn er ook die een spreekwoord uitbeelden, andere vertonen menstypen en dieren.

RIVM-richtlijnen. Indien de bijeenkomst niet door kan gaan door aangescherpte RIVM-richtlijnen, kunnen we je een online-versie aanbieden. Je ontvangt een week voor aanvang van de cursus een bevestiging met de locatiegegevens.

Als u van glas-in-loodramen houdt, kunt de ramen van de Sint-Janskerk in Gouda online bekijken: 1755 vierkante meter uit de 16e eeuw over de Europese en Nederlandse geschiedenis. In het raam hieronder wordt de 12-jarige Jezus in de synagoge afgebeeld.

Voor schilderkunst kunt u onder andere terecht in de Grote Kerk in Alkmaar. Op de website van die kerk is het prachtige schilderwerk in een virtuele rondleiding te zien: www.grotekerk-alkmaar.nl. Ook hier gaat het - net als in de Walburgiskerk in Zutphen - om gewelfschilderingen. Die waren voor alle kerkgangers zichtbaar. Dit in tegenstelling tot veel altaarstukken in kapellen of koren, die niet voor iedereen toegankelijk waren. De beeldprogramma's waren soms ingewikkeld, maar verhaal en boodschap van Het Laatste Oordeel zullen algemeen bekend zijn geweest. Steeds word je herinnerd aan wat je te wachten staat aan het einde der tijden. Zorg ervoor dat je goed leeft, want anders... In de consistorie is boven de open haard een tegeltableau te zien met afbeeldingen uit het oude en nieuwe testament.

Alle registers open

In deze rubriek geven wij een overzicht van iedereen die sinds de vorige Mooi Meegenomen gedoopt, getrouwd of overleden is.

Gedoopt

11 jul Zoe Hira Sing
8 aug Jazzlyn Spoel
8 aug Jerai Reymond

Overleden

20 jun Jan Vermeer (1931)
26 jun Jacqueline de Windt (1962)
16 aug Piet Klijsen (1936)
22 aug Trees van Boxtel-Verhoeven (1938)

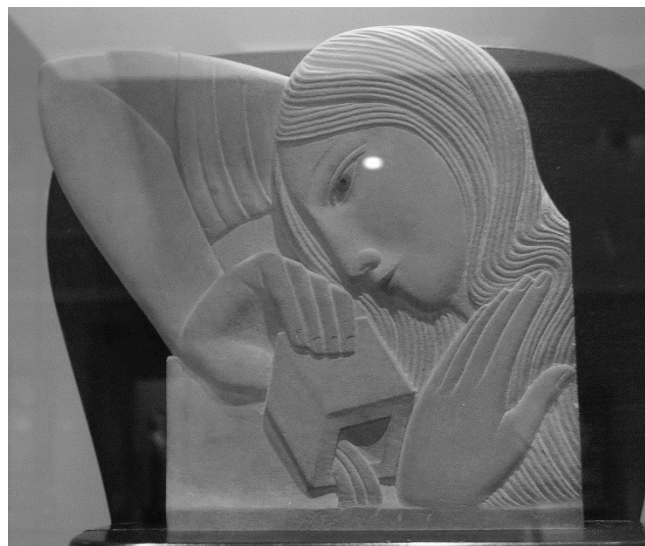
Foto's/afbeeldingen

blz. 1: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 3: © Jan van den Berg
blz. 3: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 3: © Jan van den Berg
blz. 4: © Eveline Sitskoorn
blz. 5: www.pixabay.com
blz. 6: www.abdijaverbode.be
blz. 7: © Eveline Sitskoorn
blz. 7: © Berry van Oudheusden (3x)
blz. 8: <http://www.columbia.edu>
blz. 9: www.pixabay.com
blz. 10: © Norbertijnenparochie Heikant-Quirijnstok
blz. 10: <https://vvn.nl>
blz. 11: www.flickr.com
blz. 11: <https://martinikerkbolsward.nl> (2x)
blz. 11: © Jan van den Berg (2x)
blz. 12: © Jan van den Berg

Nummer 319 van Mooi Meegenomen verschijnt in het week-einde van 23/24 oktober. Kopij graag voor 27 september aanleveren: mooimeegenomen@home.nl. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeleverde kopij in te korten.

Dit is de verdere planning voor Mooi Meegenomen in 2021:

nummer	kopij bij de redactie	verspreiding
320	15 november	4-5 december

Mooi Meegenomen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bouwbedrijf G. Kuypers: voor ver- en nieuwbouw
Stokhasseltlaan 43, 5049 TB Tilburg
013 - 4561289

Woonsfeer: woningstofferij
Offenbachstraat 165, 5011 EH Tilburg
013 - 4555305, info@woonsfeerbv.nl

Boca kaarsen BV: kerkkaarsen/kerkartikelen
Galvaniweg 20, 5482 TN Schijndel
073 - 5492511, www.boca.nl

Bijnen Uitvaartverzorging Tilburg
Brucknerlaan 20, 5011 DN Tilburg
013 - 4553379, www.bijnenuitvaartverzorging.nl

Autobedrijf Probaat VOF: BOVAG-autobedrijf
Leharstraat 21, 5011 KA Tilburg
013-5357171, info@autoprobaat.nl

Bruidsboetiek Lovely Lady
Stationsstraat 86, 5141 GG Waalwijk
0416-337388, www.lovelylady.nl

Natuursteenbedrijf Schaapsmeeders: grafmonumenten
De Schans 63, 5011 EM Tilburg
013-4550129, www.schaapsmeedersheikant.nl

Boomrooierij Weijtmans: houthandel en transport
Handelsweg 18, 5071 NT Udenhout
013-5111483, www.boomrooierijweijtmans.nl

Tuincentrum GroenRijk Tilburg
Stokhasseltlaan 39, 5049 TB Tilburg
013-4550860, www.groenrijktilburg.nl

Colofon

'Mooi Meegenomen' is het communicatieorgaan van de norbertijnenparochie Heikant/Quirijnstok in Tilburg-Noord.

Oplage: 1150 stuks
Frequentie: 6x per jaar
Redactieleden: Jan van den Berg, Jan Claassen, Hans Happel, Eveline Sitskoorn, Hein Wilsens
E-mail redactie: mooimeegenomen@home.nl

Adres parochie: De Schans 122, 5011 EN Tilburg
Telefoon: (013) 4550663
Internet: www.norbertijnenparochiehq.nl
E-mail: info@norbertijnenparochiehq.nl

Uw kerkbijdrage of gift mag worden overgemaakt op IBAN NL28INGB0001095131. ANBI-nummer 824144302 t.n.v. parochie OLV Onbevlekt Ontvangen te Tilburg.

Een verhuizing of huwelijk, de geboorte of het overlijden van een parochiaan graag doorgeven aan bovenstaand parochie-adres.

